

การแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้สื่อประสม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Problem Solving for Grade 3 Students' Reading Disabilities Using Multimedia

สุนันทา วงษ์จำปา^{1*} และทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน²

Sunanta Wongchumpa¹ and Songsak Phusee-orn²

(Received: June 25, 2019 ; Revised: July 11, 2019 ; Accepted: July 12, 2019)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อประสมที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการใช้สื่อประสม การแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้สื่อประสมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวังปลาป้อมวิทยศึกษ จำนวน 3 คน ซึ่งพบว่ามีความบกพร่องด้านการอ่านและการสะกดคำ เทียบความสามารถอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แผนการสอนเฉพาะบุคคล การประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน การใช้สื่อประสม และแบบทดสอบการประเมินการอ่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า ระหว่าง 0.60 - 1.00 โดยภาพรวมของเครื่องมือการแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้สื่อประสม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้แบบทดสอบการอ่าน และแบบสังเกตพฤติกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 60 ขึ้นไป

คำสำคัญ การแก้ปัญหา ความบกพร่องทางการเรียนรู้ การอ่าน และสื่อประสม

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Master degree student, Educational Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Assistant Professor, Department of Educational Research and Development, Faculty of Education, Mahasarakham University

*Corresponding Author E-mail: swongchumpa@gmail.com

Abstract

This research aimed to study the effect of using multimedia to develop reading ability of students with learning disabilities in reading, before and after using the multimedia. The target group comprised 3 grade 3 students with learning disabilities in reading and word spelling in Choomchonwangplapomwittayasuksa School. The reading and spelling ability of the students was at the grade 1 level. The tools used in this study consisted of individual implementation plans (IIP), multimedia, reading tests, and a learning behavior assessment form. The statistics employed in data analysis were percentage and descriptive analysis.

The findings were as follows:

1. The grade 3 students with learning disabilities in reading who had learned with the multimedia had the learning behavior at a moderate level;
2. The grade 3 students with learning disabilities in reading who had learned with the multimedia had the post-learning ability of reading Thai words higher than the pre-learning ability at 60 percent and higher.

Keywords: problem solving, learning disability, reading, multimedia

บทนำ

นักจิตวิทยาและนักวิชาการศึกษาหลายท่าน ได้ให้คำจำกัดความเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Learning Disabilities ใช้ชื่อย่อว่า LD คณะกรรมการร่วมแห่งชาติว่าด้วยความบกพร่องทางการเรียนรู้ (National Joint Committee on Learning Disabilities : NJCLD) ให้คำจำกัดความ “ความบกพร่องทางการเรียนรู้” ว่าหมายถึง ความบกพร่องที่มีลักษณะหลากหลายรูปแบบ ซึ่งแสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยากลำบากในการเข้าใจและการใช้ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน การให้เหตุผลและหรือทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยสันนิษฐานว่าอาจเกี่ยวข้องกับความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง และหากเกิดกับบุคคลใดแล้ว อาจคงอยู่ไปตลอดชีวิตของบุคคลนั้น โดยบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจแสดงออกถึงปัญหาทางพฤติกรรม ปัญหาการรับรู้ทางสังคมและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เป็นองค์ประกอบของความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง และแม้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจเกิดร่วมกับความบกพร่องอย่างอื่น เช่น ความบกพร่องทางด้านการรับรู้ความบกพร่องทางสติปัญญาความบกพร่องทางอารมณ์หรืออิทธิพลจากภายนอกอื่น ๆ เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรมการสอนที่ไม่เหมาะสมแต่ความบกพร่องหรืออิทธิพลจากภายนอกเหล่านี้ไม่ได้เป็นสาเหตุโดยตรงของความบกพร่องทางการเรียนรู้ ศรียา นิชมธรรม (2541) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (learning disabled children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้ อาจเห็นได้ใน

ลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือ การคำนวณ ตลอดจนการรับรู้ ว่าเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียน อันเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติ เนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นคำที่หมายถึง ความผิดปกติที่มีลักษณะหลากหลายที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดถึงความยากลำบากในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล และความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่องของระบบประสาทส่วนกลาง ปัญหาบางอย่างอาจมีไปตลอดชีวิตของบุคคลผู้นั้น นอกจากนี้บุคคลที่มีความบกพร่องดังกล่าวอาจแสดงออกถึงความไม่เป็นระบบระเบียบ ขาดทักษะทางสังคม แต่ปัญหาเหล่านี้ไม่เกื้อหนุนต่อสภาพความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แม้ว่าสภาพความบกพร่องทางการเรียนรู้จะเกิดควบคู่ไปกับสภาพความบกพร่องทางร่างกายอื่นๆ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2554)

แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมาจากชื่อภาษาอังกฤษว่า Individualized Education Program หรือ Individualized Education Plan เรียกว่า IEP แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายถึงแผนการจัดการศึกษาที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรทางการแพทย์ จัดทำเนื้อหาของหลักสูตรและความช่วยเหลือพิเศษขึ้นให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กเฉพาะแต่ละคน (สุขพัชรา ชัมเจริญ, 2545) โปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือ IEP เป็นโปรแกรมการศึกษาที่ใช้จัดขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการให้การศึกษที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และให้นักเรียนที่มีความพิเศษได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการจัดให้เหมาะสมกับความสามารถ โดยระบุให้แน่ชัดว่าใช้โปรแกรมเมื่อใด เป็นเวลาเท่าใด วัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างไร ตลอดจนระบุบริการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนควรได้รับ (ภูฟ้า เสวกพันธ์, 2555) เป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาและแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ไม่ควรเน้นความสามารถทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ควรมุ่งไปที่การเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะจัดการชีวิตในวัยผู้ใหญ่และดำเนินชีวิตอย่างอิสระ ซึ่งปรับให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการเรียนรู้และความต้องการของเขาด้วย (กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553)

การอ่านจึงมีความจำเป็นต่อการศึกษาล่าเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล จนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตร และนอกหลักสูตร เมื่อจบการศึกษาแล้ว การอ่านจะเป็นประโยชน์ต่อการนำความรู้มาใช้ในการดำรงชีวิต (อาทิตยา เผ่าพงษ์คล้าย, 2553) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำนวนมากที่เริ่มแสดงถึงความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน เมื่อพวกเขาเข้าเรียนในโรงเรียน และประสบกับความล้มเหลวในการเรียนรู้ทางวิชาการ โดยส่วนใหญ่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านทำให้อาจเกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ การเขียน หรือวิชาอื่น ๆ ได้ เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ อีกทั้งหลักสูตรระดับประถมศึกษาในช่วงปีหลัง ๆ มีความยากและความซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาในระดับนี้ จึงอาจพบว่าเด็กบางคนจะมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ ด้วย เช่น สังคมศึกษา หรือวิทยาศาสตร์นอกจากนี้อาจพบปัญหาทางอารมณ์ อันเนื่องมาจากเด็กต้อง

ประสบกับความล้มเหลวในการเรียนปีแล้วปีเล่า โดยเฉพาะเมื่อเด็กเปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับเพื่อนคนอื่น ๆ และสำหรับเด็กบางคนปัญหาทางสังคมรวมทั้งปัญหาในการสร้างมิตรภาพหรือรักษามิตรภาพให้คงอยู่ อาจเป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2555) ผดุง อารยะวิญญู (2533) กล่าวว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีปัญหาในการอ่านหนังสือ (Dyslexia) จะมีอาการอ่านไม่ออก หรืออ่านได้บ้าง แต่สะกดคำไม่ถูก ผสมคำไม่ได้ สลับตัวพยัญชนะ สับสนกับการผันสระและวรรณยุกต์ บางทีเด็กสนใจแต่การสะกดคำให้อ่านแล้วจับความไม่ได้ (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2551)

โรงเรียนชุมชนวังปลาป้อมวิทยศึกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 เป็นโรงเรียนที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในสภาพปกติตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จากการดำเนินการกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านมาจะสังเกตเห็นนักเรียนบางคนมีสถานะด้านการเรียนช้าอันเป็นสาเหตุมาจากนักเรียนอ่านหนังสือไม่คล่องไปจนถึงอ่านหนังสือไม่ออก ซึ่งถือเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เรียนรวมอยู่กับนักเรียนที่มีสภาพปกติ จึงเป็นปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมของโรงเรียน ซึ่งหากปล่อยให้ไปเป็นไปตามสภาพ ณ ปัจจุบัน เด็กเหล่านี้ก็จะมีปัญหาอีกหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนในระดับสูงขึ้น ด้านอารมณ์และด้านการดำรงชีวิตต่อไป

ดังนั้นจากปัญหาที่พบดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการนำสื่อประสมมาใช้จัดการเรียนการสอนและคำนึงถึงความสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาส่วนที่ด้อยและส่งเสริมส่วนที่เด่นและยังเป็นการช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความภูมิใจในตนเองและประสบผลสำเร็จในการใช้ชีวิตต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน โรงเรียนชุมชนวังปลาป้อมวิทยศึกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 3 คน ได้มาจากผลการคัดกรองว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ครูประจำชั้นร่วมกับผู้วิจัย ทำการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) พัฒนาโดย ดารณี อุทัยรัตนกิจ และชาญวิทย์ พรนภดล (2549)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 10 แผนการสอน ดังตารางที่ 1 โดยศึกษาข้อมูลจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) 1 ฉบับ ใช้เวลาในการจัดการศึกษา ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน 2561 ถึง 31 มีนาคม 2562

ตาราง 1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เป้าหมายการเรียนรู้
1	ก - ฮ พยัญชนะไทย	การอ่านออกเสียงพยัญชนะ
2	แม่ ก กา	การอ่านคำที่มีสระ
3	การผันวรรณยุกต์	การอ่านคำที่มีวรรณยุกต์
4	ตัวสะกดตรงมาตรา	อ่านคำที่มีตัวสะกด
5	อักษรนำ	อ่านคำที่มีอักษรนำ
6	คำควบกล้ำ	อ่านคำควบกล้ำ
7	คำและวลี	อ่านคำและวลี
8	คำนาม	อ่านคำนาม
9	คำคล้องจองคำสัมผัส	อ่านคำสัมผัส
10	เรียงคำเป็นประโยค	อ่านประโยค

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยได้เรียงลำดับตามความยากง่ายของเนื้อหา แผนการสอนใช้เวลาในการสอนและทำกิจกรรมแผนละ 1 ชั่วโมง โดยมีทั้งหมด 10 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง ในการจัดกิจกรรม เวลาสำหรับในการจัดกิจกรรม ในคาบสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ใช้เวลาคาบว่างหรือหลังเลิกเรียนในวันที่ใช้แผนการสอนนั้น

2.2 สื่อประสม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้ บัตรภาพ - บัตรคำ แบบฝึกทักษะการอ่าน วงล้อประสมคำ และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ให้ตรงกับความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ตามที่ระบุในแผนการสอนเฉพาะบุคคล

2.3 แบบทดสอบการอ่าน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการอ่านตามโครงสร้างการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวน 10 แบบทดสอบ

2.4 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย ผู้ศึกษาได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยบันทึกการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายระหว่างการเรียนรู้ในกิจกรรมแต่ละแผนการสอนเฉพาะบุคคล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้บริหารโรงเรียนชุมชนวังปลาป้อมวิทยศึกษาศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียน ในการดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาทดลอง ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลาคาบเรียนวิชาภาษาไทย วันละ 60 นาที รวมทั้งหมด 10 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2 ทำหนังสือบันทึกเสนอเพื่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนชุมชนวังปลาป้อมวิทยศึกษาศาสตร์เพื่อทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กับกลุ่มเป้าหมาย และชี้แจงครูประจำชั้นและผู้เกี่ยวข้อง

3.3 แจ้งผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อขออนุญาตนำเด็กเข้าร่วมเป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.4 ทดสอบประเมินความสามารถด้านการอ่าน จากใบงานกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมการอ่าน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

3.5 รวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายตลอดระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเป็นการสังเกตโดยตรงในระหว่างการทำกิจกรรม โดยสังเกตพฤติกรรม 5 ด้าน ได้แก่ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน การสื่อสาร การแก้ปัญหาและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งมีเกณฑ์บันทึกคะแนน พฤติกรรม 3 ระดับคือ

- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นน้อยครั้ง
- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นครั้งคราว
- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับพฤติกรรมดังนี้

คะแนน 2.51 – 3.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีพฤติกรรมที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีพฤติกรรมที่เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

3.6 ทำการทดสอบการอ่านก่อนเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในใบงานแต่ละกิจกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล แล้วทำการบันทึกผลการอ่านค่าลงในแบบบันทึกเพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับพัฒนาการอ่าน เมื่อใช้สื่อประสม ในแต่ละแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ประเมินบันทึกการอ่านหลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการเรียนเป็นรายบุคคล และทำการบันทึกผลคะแนนลงในแบบบันทึกเพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับความสามารถทางการอ่านของนักเรียน โดยการทดสอบหลังเรียนต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย ก่อนและหลังการใช้สื่อประสมเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายจากการสังเกตพฤติกรรม โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการประเมินผลการทดสอบการอ่านก่อนเรียน ระหว่างการเรียน และหลังเรียน โดยการวิเคราะห์ร้อยละ

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง โดยพบว่า พฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน (ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน การสื่อสาร การแก้ปัญหาและการใช้เทคโนโลยี) ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน

พฤติกรรมการเรียนรู้	กลุ่มเป้าหมาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
ใฝ่เรียนรู้	คนที่ 1	2.37	1.20	ปานกลาง
	คนที่ 2	2.23	0.48	ปานกลาง
	คนที่ 3	2.17	0.85	ปานกลาง
มุ่งมั่นในการทำงาน	คนที่ 1	2.23	0.95	ปานกลาง
	คนที่ 2	2.37	1.10	ปานกลาง
	คนที่ 3	2.43	0.95	ปานกลาง
การสื่อสาร	คนที่ 1	2.43	0.82	ปานกลาง
	คนที่ 2	2.17	0.85	ปานกลาง
	คนที่ 3	2.33	0.82	ปานกลาง
การแก้ปัญหา	คนที่ 1	2.33	0.94	ปานกลาง
	คนที่ 2	2.37	0.74	ปานกลาง
	คนที่ 3	2.33	0.94	ปานกลาง
การใช้เทคโนโลยี	คนที่ 1	2.37	0.88	ปานกลาง
	คนที่ 2	2.37	0.74	ปานกลาง
	คนที่ 3	2.47	0.70	ปานกลาง
ภาพรวม		2.33	0.09	ปานกลาง

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยจะเห็นได้จากนักเรียนคนที่ 1 ได้คะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 1.80 และได้คะแนนหลังเรียน 71.26 นักเรียนคนที่ 2 ได้คะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 0.00 และได้คะแนนหลังเรียน 75.45 และ นักเรียนคนที่ 3 ได้คะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 0.00 และได้คะแนนหลังเรียน 73.05 ซึ่งหลังเรียนมีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ตั้งไว้ รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ตารางสรุปผลการทดสอบการอ่านและหลังการใช้สื่อประสม

แผน การเรียนรู้ที่	คะแนน เต็ม	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
		ก่อน เรียน	ระหว่าง เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	ระหว่าง เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	ระหว่าง เรียน	หลัง เรียน
ก - ฮ พยัญชนะไทย	20	3	14	18	0	15	17	0	12	15
แม่ ก กา	26	0	22	23	0	17	17	0	16	18
การผันวรรณยุกต์	18	0	11	13	0	12	12	0	12	13
ตัวสะกดตรงมาตรา	20	0	15	17	0	13	15	0	13	14
อักษรนำ	14	0	10	12	0	9	11	0	9	12
คำควบกล้ำ	14	0	10	10	0	10	11	0	9	10
คำและวลี	20	0	14	16	0	12	17	0	12	15
คำานามนำรู้	15	0	11	13	0	10	12	0	10	13
คำคล้องจองคำสัมผัส	10	0	6	7	0	7	7	0	6	6
เรียงคำเป็นประโยค	10	0	6	8	0	6	7	0	6	6
รวม	167	3	119	137	0	111	126	0	105	122
ร้อยละ	100	1.80	71.26	82.04	0.00	66.47	75.45	0.00	62.87	73.05

*การประเมิน คะแนนหลังเรียนมีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์การประเมิน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม มีประเด็นน่าสนใจนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำให้เหมาะกับลักษณะเด่นของนักเรียนเพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นด้วยสื่อประสมซึ่งทำให้ส่งผลทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทั้ง 5 ด้าน คือด้านการไม่เรียนรู้ ด้านการมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการแก้ปัญหาและด้านการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ได้ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีการบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้ สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่า นักเรียนใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้นักเรียนมองดูวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้นักเรียนฟังเท่านั้น พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ หรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของ นักเรียน เช่น ถ้าพบว่านักเรียน มีความบกพร่องทางด้าน การเขียนก็ไม่ควรให้งานนักเรียนที่ต้องใช้การเขียนมาก ๆ แต่อาจให้นักเรียนตอบ ปากเปล่า หรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของนักเรียน หลังจากนักเรียน ประสบความสำเร็จ จากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้นักเรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิด รวบยอดใหม่ ครูต้องทำความคิดรวบยอดใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้นักเรียนเห็นว่าเมื่อวานนี้นักเรียนทำ อะไรได้บ้าง วันนี้นักเรียนทำอะไรได้สำเร็จ และนักเรียนจะทำอะไรได้ในวันพรุ่งนี้ ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่าง ชัดเจนที่นักเรียนสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้นักเรียนทำงานใน อันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเขา จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อนักเรียนทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลาจึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน แบบเดียวกันให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำงานได้สำเร็จ ถ้านักเรียนผิดให้บอกทันที อธิบายใหม่ และให้ นักเรียนแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีการบวก ถ้านักเรียนสำเร็จต้องรีบให้คำชม และบอกเหตุผลที่นักเรียนได้รับ คำชม โดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลักไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูพยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนแล้ว แต่นักเรียน ยังไม่สามารถพัฒนาได้ อย่าพยายามสอนสิ่งที่นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้ เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอน ที่จะนำมาใช้สอนนั้นควรเริ่ม สอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของ นักเรียน 1 ปี เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ กิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อ ว่านักเรียนจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้นักเรียนทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ปากกาสีแดง เลือกลมูที่ นิ่งทำงานเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็น รูปธรรมมากที่สุด ใช้เกมหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสเคลื่อนที่ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็ก สนุกในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้เร็ว สอนซ้ำและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกตินักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์ซ้ำ และบ่อยมากกว่านักเรียนปกติ จัดทำป้ายกระดาน แข็ง หรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงาน ต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา” ให้นักเรียนยกข้างนั้นตั้งออกนอกตัว เมื่อต้องการความช่วยเหลือ จากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กนักเรียนได้บ้าง และป้ายหรือธงจะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่ นักเรียนไม่ต้องลุกจากที่นั่ง หรือยกมือ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ นอกจากนี้ ป้ายดังกล่าว ยังทำหน้าที่เตือนนักเรียนให้ทำงานต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ วาระดี ชาญวิรัตน์ (2547) ได้อธิบายถึงการจัดการ เรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่านักเรียนทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคล ถ้าคน ใดมีความพร้อมมาแล้วควรจัดให้เรียนในชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แล้วนำมาสอนเสริมทางวิชาการ

ตามความจำเป็นของนักเรียนแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิธร ชาลีพรหม (2552) พบว่าการให้ความช่วยเหลือของครูด้วยการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) การเสริมแรงบวกด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นสร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กำลังใจ และชมเชย ให้ความรักความเข้าใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง พฤติกรรมที่เคยแสดงออกทางลบเปลี่ยนไปนางที่ดีขึ้นหรือไม่แสดงพฤติกรรมเหล่านั้นอีก และสอดคล้องกับ เกษมณี เมตตามนุษย์ (2557) พบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ เพราะเด็กมีโอกาสดูคำอ่านคำซ้ำ ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการจำรูปคำได้ดี เด็กได้ฝึกอ่านเอง ทำความเข้าใจภาพเองซึ่งดีกว่าการเรียนรู้ที่ต้องมีผู้อ่าน ผู้ฝึก หรือผู้บังคับให้อ่าน และเป็นทางหนึ่งที่เสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน

2. ความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้สื่อที่มีทั้งภาพและเสียงประกอบการฝึกอ่านหลาย ๆ รอบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการอ่านที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้นำเสนอทฤษฎีการอ่านของนักการศึกษาไว้คือ 1. ทฤษฎีของ Trabasso ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้รับสารต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับของผู้อ่านจะ ไม่คงที่ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่าน จะควบคุมเพียงโครงสร้าง ผิวดิน จนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ ดังนั้นลำดับขั้นตอนของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ ก. การรับสารโดยใช้สายตา ข. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริงและภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่า แตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จักผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง ค. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้ จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน 2. ทฤษฎีของ Chase และ Ciark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความอ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่านดังนี้ คือ ก. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำข้อความนั้น ข. สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะเวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารให้ความรู้สึกทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ ค. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง 3. ทฤษฎีของ Rumeihart ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่าน ไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสารโดยพิจารณารูปปร่างของคำที่จัดเพื่อทำความเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่ เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำและชนิดของคำองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้อ่านสามารถแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎี มีอยู่ 4 ประการคือ ก. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่าเป็นคำชนิดใดต้องสังเกตหน้าที่ของคำ ที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร ข. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำ

ที่มาก่อนหรือมาหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้เร็วขึ้น ค. การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของค่านั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ ของคำอื่น ที่มาก่อนหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ ง. การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับการชี้แนะของคำบางคำจากทฤษฎี การอ่านทฤษฎีของ Chase และ Ciark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความอ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่านดังนี้ คือ ก. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำข้อความนั้น ข.สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะเวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารให้ความรู้สึกทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ ค. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นางลักษณ์ เหมาะดี (2554) พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คำพื้นฐานภาษาไทยที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการใช้บัตรภาพ มีทักษะหลังการอ่านคำหลังการสอนพบว่ามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 38.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.83 อยู่ในระดับดีมาก Mary และ Berttram (1997) พบว่า กลุ่มครูผู้สอนใช้วิธีสอนต่อไปนี้มากตามลำดับคือ ใช้วิธีอ่านเรื่องแล้วเติมคำตอบลงในช่องว่างของเนื้อเรื่องที่เว้นไว้ 90.7 % การอ่านรายบุคคล 87.0 % การแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน 81.5% และการสลับการอ่าน 74.1 % และยังมีอีก 17 วิธี ที่ใช้สอนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1.1 ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายควบคู่กับแผนการสอนเฉพาะบุคคลและสื่อประสมที่หลากหลายเพื่อไม่ให้นักเรียน เกิดความเบื่อเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน
- 1.2 ในการจัดกิจกรรมอาจต้องแยกนักเรียนกลุ่มที่บกพร่องด้านการอ่านไปจัดการเรียนการสอนเฉพาะกลุ่มเพื่อเด็กจะได้มีสมาธิและมั่นใจในการออกเสียง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการใช้แผนการแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และเรียนซ้ำในรายวิชาคณิตศาสตร์
- 2.2 ควรมีการใช้แผนการแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). *ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษมณี เมตตามนุษย์. (2557). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ และชาญวิทย์ พรนภดล. (2549). *คู่มือการใช้แบบคัดกรอง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงลักษณ์ เหมาะชาติ. (2554). *การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยวิธีการใช้บัตรภาพ*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรตติ้ง.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). *การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาระดี ชาญวิรัตน์. (2547). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชาเทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศศิธร ชาลีพรหม. (2552). *การให้ความช่วยเหลือทางการศึกษานักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น และบกพร่องทางการเรียนรู้ : กรณีศึกษาโรงเรียนซอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2)*. กรุงเทพฯ : โรงเรียนซอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2).
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). *ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พรานนกการพิมพ์.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). *สร้างด้วยใจเพื่อเด็กแอลดี*. กรุงเทพฯ : ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2554). *ความรู้พื้นฐานและแนวทางพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Mary, Ellen Drecktran and Chiang Berttram. (1997). "Instructional Strategies Used by General Educators and Teachers' of Students with Learning Disability," *Remedial and Specia Education*, 18, 174-181.